

LAWO
CLASSICS

BERGEN
BAROKKSUITE
LIFE

SUITE LIFE

Den europeiske hoffkulturens idealer ble formulert i *Il libro del cortegiano* (Boken om hoffmannen, 1528) av Baldasarre Castiglione. Lærd, dog elegant konversasjon, musikk, malerkunst, fekting og dans – kunster utført med *Sprezzatura* (nonchalanse) – var aristokratens sanne kjennetegn. Ved det franske hoffet fikk danseball, der hele aristokratiet deltok i kostbare kostymer og masker med referanser til klassisk-myktiske figurer, en særstilling. Dansene ble gradvis mer koreografert, og ballene fikk karakter av forestillinger, med avgrenset sceneområde og tydeligere skille mellom aktører og publikum. Det første frem til gjennomarbeidede forestillinger med profesjonelle dansere som aktører (*Ballets de cour*). Solkongen, som sine yngre dager selv var en fremragende danser, ble det suverene midtpunkt fra midten av 1600-tallet. Dansen fikk også fra omkring

1700 en sentral plass – likestilt med sangen – i sjangeren *opéra-ballet*.

Ca. 15 danser var i bruk ved hoffet, og mange av dem kan spores tilbake til 1500-tallet. De fleste hadde en «barbarisk» og/eller utenlandsk opprinnelse. Musikken ble kultivert og utsmykket med sirlig ornamentikk slik at den kunne fremføres som forfinet folklore ved hoffet. Også enkelte folkelige danseinstrumenter, som dreielire, musette (fransk sekkepipe) og *galoubet* (enhåndsføyte som ble spilt sammen med tromme av én og samme utsøver), ble modifisert og inkludert i hoffets instrumentarium. Dansens rytmiske standardfigurer bredte om seg; hele det franske repertoaret fra denne tiden, både instrumental- og vokalmusikk (kirkemusikk inkludert), er gjennomsyret av dansemusikkens rytmemønstre.

Solkongens ledende musikere komponerte tjenestevillig innenfor strenge stilkonvensjoner, men likevel med personlig touch. Marais, Couperin, Visée, de la Barre og medlemmer av Hotteterre- og Philidorfamiliene var blant de beste og mest profilerte musikerne i de siste årene av kongens regjeringstid.

Suitene i denne innspillingen er i hovedsak hentet fra de mange flotte noteutgivelsene i Paris på begynnelsen av 1700-tallet. Publikasjonene, som ble gitt ut med *Privilège du Roy* – med kongelig privilegium – speiler ball, konserter, opera- og ballettforestillinger ved hoffet og ble godt mottatt i et borgerskap fylt av beundring for det luksuriøse og opphøyde hoffliv. Den franske stilen i tradisjonen etter kongens yndling, danseren, koreografen og komponisten Jean-Baptiste Lully (1632–1687), er dominerende, selv om impulser fra italienske sonater etter hvert kan merkes. Italiensk musikk fikk en viss oppmerksomhet i Paris på midten av 1690-tallet. Og etter at Corellis op. V (Roma, 1700) ble utgitt i Paris i 1701, utviklet det seg en heftig strid. Men det er en annen historie.

Samlingene vi spiller fra har ulik strukturering. Hos for eksempel Marais og Couperin fremstår stykkene ofte som usorterte. De kan derfor spilles enkeltvis, eller fritt settes sammen i kontrastfylte kombinasjoner. Hotteterre og Philidor derimot, gjennomkomponerte suitene i større grad; de var tydeligvis ikke helt upåvirket av sonatesjangeren. Flere stykker bærer karakteriserende titler, som for eksempel *La plaintif* (kla-

gende) og *Le moulin de Javelle* (Le moulin = vindmøllen).

Vi har organisert musikken her i fire suiter, etterfulgt av to chaconne. Vi har ikke, slik som moderne konvensjon tilslier, holdt oss strengt til én komponist om gangen, men latt solkongens musikere – de fleste kjente jo hverandre godt – gjøre hverandre noen høflighetsvisitter.

Alle komponistene representert i denne innspillingen var blant Frankrikes mest fremragende instrumentalister. **Marin Marais**, som hadde fått undervisning av Sainte-Colombe og Lully, spilte ifølge samtidige omtaler både virtuost, pompøst og følsomt, men aldri med overdriveleser. Marais ble berømt over hele Europa, spesielt for sine gambestykker, men også som operakomponist. **François Couperin** ble også berømt og et forbilde for flere. Bach var blant dem som studerte hans cembaloverker. Couperin underviste ved hoffet, og hans lærebok i cembalo, *L'art de toucher le clavecin* (1716/1717), er en viktig kilde til datidens oppføringspraksis. Couperin var i flere verker opptatt av å finne et balansepunkt mellom fransk

og italiensk stil. **Jacques-Martin Hotteterre le Romain** hørte til en betydningsfull musikerslekt.

Han tok tilnavnet «le Romain», fordi han hadde studert i Roma på slutten av 1600-tallet. Hotteterrefamilien var nyskapende blåseinstrumentmakere, og det fikk betydning for både obo, fagott, blokkfløyte, traversfløyte og sekkepipe. Han utgav også

to

viktige

læreverk:

Principes de la Flute traversiere, de la Flute à bec, et du Haubois (1707) og *L'Art de Preluder* (1719). Begge bøkene fikk stor utbredelse og de hører til blant de viktigste kildene for vår kunnskap om fransk oppføringspraksis i Solkongens regjeringstid. Den noe yngre **Nicolas Chédeville** hadde tette forbindelser til Hotteterrefamilien. Han var oboist og en fremragende musettespiller. Chédeville har i ettertiden pådratt seg et tvilsomt rykte fordi han gav ut samlingen *Il pastor fido* i 1737 i Vivaldis navn. Også **Anne Danican Philidor** hørte til en stor og velkjent musikerfamilie. **Michel De la Barre** var, sammen med Jacques-Martin Hotteterre, blant de første som spesialiserte seg på traversfløyte. **Robert de Visée** (ca. 1660 – 1732), muligens portugiser av fødsel, ble hoffgitarist omkring

1680. Siden fikk han også oppgaver som sanger og gambist.

FRODE THORSEN

SUITE LIFE

No other source addressed the ideals of European court culture as comprehensively as Baldasarre Castiglione's courtesy book, *Il libro del Cortegiano* (*The Book of the Courtier*, 1528). It illustrated the fact that scholarly, yet elegant conversation, music, painting, fencing and dance - the arts performed with a certain *Sprezzatura* (nonchalance) - were the true test of aristocrats. At the French court, the ball was a particularly special place, where the aristocracy would parade their extravagant costumes and masks which echoed classical, mythical figures. These dances gradually acquired more and more sophisticated choreography and the ball began to take on an air of a performance, with a separate stage area and clearer distinction between artistes and audience. This gave rise to accomplished performances with professional dancers (*Ballets de cour*).

The Sun King, who was himself a highly competent dancer in his younger days, was the sovereign figure and at the heart of this in the mid-1600s. From about 1700, dance, now sharing equal status with song, became integral to the popular genre *opéra-ballet*.

own personal touch. Marais, Couperin, Visée, de la Barre and members of Hotteterre and Philidor families were among the most competent and high profile musicians during the king's more senior days.

Approximately 15 dances were used at the court, many of which can be traced back to the 1500s, with most originally being foreign and/or "barbaric". The music was cultivated and spruced up with graceful ornamentation so that it could be performed as refined folklore at the court. Some popular dance instruments such as the hurdy-gurdy, musette (a French bagpipe) and *galoubet* (a combination of a one-handed flute and drum played by one and the same musician) were modified and included in the court's collection of instruments. The rhythmical patterns of the dances influenced the entire French repertoire of this era, both instrumental and vocal music (including sacred music).

The leading musicians during The Sun King's reign composed obligingly within the confines of strict protocols of style, though they were allowed to give their

The collections we play from are structured in a variety of ways.

The pieces by Marais and Couperin seem to be sorted more randomly and can therefore either be played individually or freely placed in contrastive combinations. Conversely, Hotteterre and Philidor were more inclined to compose suites, influenced more by the sonata genre. Several pieces bear characteristic titles such as *La plaintif* (the plaintive) and *Le moulin de Javelle* (Le moulin = windmill).

We have sequenced the music here in four suites, followed by two chaconnes. We have not, as modern convention dictates, kept strictly to one composer at a time. We have, however, allowed the Sun King's musicians, most of whom knew each other well, to pay each other the occasional courtesy visit.

All of the composers represented on this recording were among France's most outstanding instrumentalists. According to accounts at the time, **Marin Marais**, who had been tutored by Sainte-Colombe and Lully, could play virtuoso both pompous and sensitively, though never with exaggeration. Marais became famous all over Europe especially for his viol pieces but also as a composer

of operas. **François Couperin** was also famous and a role model to many. Bach was among those who studied his harpsichord works. Couperin taught at the court and his treatise on the harpsichord, *L'art de toucher le clavecin* (1716/1717), is an important source of contemporary performance practice. In several of his works, Couperin was focused on finding a balance between French and Italian styles. **Jacques-Martin Hotteterre le Romain** belonged to an influential musical family. He adopted the moniker "le Romain" due to the fact that he had studied in Rome at the end of the seventeenth Century. The Hotteterre clan were innovative wind instrument makers, particularly oboes, bassoons, recorders, transverse flutes and bagpipes. He also published two important instructive works: *Principes de la Flute traversiere, de la Flute a bec, et du Haubois* (1707) and *L'Art de Preluder* (1719). Both works were widely distributed and are among the most significant sources for our knowledge of French performance practices during the reign of the Sun King. The somewhat younger **Nicolas Chédeville** had close ties with Hotteterres. He was an oboist and a highly accom-

plished musette player. Chédeville has subsequently incurred a dubious reputation because he published the collection *Il pastor fido* in 1737 in Vivaldi's name. **Anne Danican Philidor** also belonged to a large and well-known family of musicians. **Michel De la Barre** was, along with Jacques-Martin Hotteterres, among the first who specialised in the transverse flute. **Robert de Visée** (approximately 1660-1732), possibly Portuguese by birth, was the court guitarist around 1680 after which he was also given the role as viol player and singer.

FRODE THORSEN

BERGEN BAROKK

Bergen Barokk ble etablert i 1994 og regnes i dag blant Norges ledende tidligmusikkensemblér. Bergen Barokk har konsertert i Norden, Polen, Tsjekkia, Russland og USA, og mange konserter har vært kringkastet. CD-er er utgitt på Simax Classics, BIS, Bergen Digital Studio, Toccata Classics og LAWO Classics, med repertoar fra tysk, engelsk, fransk og italiensk barokk. A Holberg Recital er et innspillingsprosjekt (3 CD-er) fra de senere år der Bergen Barokk har tatt utgangspunkt i Ludvig Holbergs musikalske smak og preferanser.

Siden 2006 har Bergen Barokk også arbeidet med en komplett utgivelse (11 CD-er) av Telemanns kantatesyklus *Harmonischer Gottes-Dienst*, som består av 72 kantater for alle årets søn- og helligdager. Prosjektet støttes av Universitetet i Bergen og utgiver er Toccata Classics i London. Bergen Barokk har samarbeidet med ensembler

som Pratum Integrum (Moskva), Det Norske Solistkor og Barokksolistene og gjestet festivaler som Philadelphia Bach Festival, Moscow Early Music Festival, Festspillene i Bergen og Janácek International Music Festival (Tsjekkia).

Bergen Barokk er støttet av Bergen kommune og Norsk kulturråd.

Bergen Barokk was established in 1994 and is now one of Norway's leading early music ensembles. The group has performed concerts and appeared in radio broadcasts in Europe, Russia and USA. Their recordings on Simax Classics, BIS, Bergen Digital Studio, Toccata Classics and LAWO Classics include German, English, Italian and French repertoire.

Since 2006, the ensemble has worked on the complete recording of Telemann's cantata cycle "Harmonischer Gottes-Dienst", a collection of 72 cantatas for all Sundays, Passiontide as well as feast days of the liturgical year. The project is a collaboration between The Grieg Academy (University of Bergen) and Toccata Classics, London. "A Holberg

Recital" is Bergen Barokk's 3-CD series consisting of music based on the Danish-Norwegian writer, essayist, philosopher, historian and playwright Ludvig Holberg's own musical taste and repertoire.

Bergen Barokk has collaborated with several ensembles in recent years, including amongst others, Pratum Integrum (Moscow), The Norwegian Soloists' Choir and Barokksolistene (Norway), in addition to festivals such as Festspillene i Bergen, Philadelphia Bach Festival, Moscow Early Music Festival and Janácek International Music Festival (Czech Republic).

Bergen Barokk receives annual financial support from Arts Council Norway and Bergen City Council.

FRODE THORSEN

Frode Thorsen har sin utdanning som blokkfløylist og komponist fra Bergen musikkonservatorium og Musikhögskolan i Stockholm. Han debuterte i 1984 og har siden den gang vært aktiv som solist og kammermusiker i inn- og utland, blant annet med Bergen Barokk som han stiftet sammen med Hans Knut Sveen i 1994. Frode Thorsen har også arbeidet som komponist, spesielt med musikk for teater og dans. CD-innspillinger med repertoar fra middelalder, barokk og samtid finnes på en rekke selskaper, bl.a. BIS, Simax Classics, Toccata Classics og LAWO Classics. Frode Thorsen er professor i blokkfløyte og tidligmusikk ved Griegakademiet (UiB) og initiativtaker og leder for Holbergdagene i Bergen.

Frode Thorsen studied the recorder and composition at the

Bergen Conservatory of music (forerunner of the Grieg Academy) and The Royal Academy of Music, Stockholm. Since his debut in 1984 he has been internationally active as a soloist and chamber musician, a stage performer (with actors and dancers) and, in periods, as a composer. Thorsen's repertoire includes medieval, baroque and contemporary music. In 1994 he founded Bergen Barokk together with Hans Knut Sveen, Mona Julsrød and Markku Luolajan-Mikkola. He is a professor of recorder, early music performance practice and chamber music at the Grieg Academy, University of Bergen.

HANS KNUT SVEEN

Hans Knut Sveen er førsteamanuensis i cembalo på Griegakademiet, Universitetet i Bergen. Sammen med Frode Thorsen leder han Bergen Barokk, og han deltar som musiker i de fleste produksjonene med Barokksolistene. Som utøver er Hans Knut Sveen spesielt fascinert av historiske tasteinstrument og kopier av slike, og han eksperimenterer ofte med kombinasjonen av akustisk, syntetisk og samplet lyd.

Hans Knut Sveen is Associate Professor of harpsichord at The Grieg Academy, University of Bergen. Together with Frode Thorsen, he is founding member and leader of Bergen Barokk, and he participates in most productions of Barokksolistene. In his performances, Hans Knut Sveen is especially dedicated to historical keyboard instruments and their copies. Besides this, he often experiments with the combination of acoustic, synthetic and sampled sound.

MARKKU LUOLAJAN-MIKKOLA

Markku Luolajan-Mikkola spiller ulike historiske viola da gamba- og celloinstrumenter og har et meget omfattende repertoar, fra 1500-tallet til samtidsmusikk. I sin lange karriere har han vært pioner i Finland ved å presentere originale og nyskapende prosjekter både med historisk repertoar og nyskrevet musikk.

Hans ca. 40 CD-utgivelser har fått mye oppmerksomhet. Som solist har han mottatt flere nasjonale priser og *Classical Music Emma Prize*. Som musiker i det kjente gambeensemplet *Phantasm* har han vunnet til Gramophone-priser samt *Diapason d'Or*, *Choc du Monde de la Musique*, 'Editor's Choice' i Gramophone og 'Recording of the Month' i BBC Music Magazine og Rondo.

Hans siste innspilling på Linn Records: J.S. Bach verker for violin solo spilt på barokkcello.

www.luolajan-mikkola.fi

THOMAS C. BOYSEN

Markku Luolajan-Mikkola plays various viols (violas da gamba) and historical cellos, on which he interprets a wide range of music. His repertoire ranges from the sixteenth century to the present day and includes some of the most demanding pieces written for his instruments. He is also a pioneer: throughout his career he has embraced projects of a kind unprecedented in his home country, Finland, and his exceptionally creative and enquiring approach

seeks to achieve musical expression over the simple recreation of historical musical performances and practices.

Luolajan-Mikkola's 40 or so solo and chamber-music recordings have been enthusiastically acclaimed by audiences and critics alike. As a soloist, he has received the National Janne Award, the Finnish Broadcasting Company's special honour prize, as well as the Classical Music Emma Prize.

As a member of the viol consort *Phantasm*, he has won two Gramophone Awards, as well as other accolades including the *Diapason d'Or*, *Choc du Monde de la Musique*, 'Editor's Choice' in Gramophone and 'Recording of the Month' in BBC Music Magazine and Rondo.

His most recent recording has just been released on Linn Records: J.S. Bach solo violin works played on a baroque cello.

Thomas C. Boysen ble født i Oslo i 1970. Som tiåring begynte han å spille elektrisk og klassisk guitar, noe som forte ham fram til studier ved Norges musikkhøgskole hvor han avla eksamen på lutt i 1995. Samme år dro han til Tyskland for å fortsette sine studier med professor Rolf Lislevand på musikkhøgskolen i Trossingen. Thomas C. Boysen har de senere år drevet en utstrakt konsertvirksomhet både som solist og som continuo-spiller i store deler av Europa og USA. Han har bl.a. samarbeidet med Norsk Barokkensemble, Freiburg Barokkensemble, sangerinnen Emma Kirkby, Rolf Lislevands Ensemble Kapsberger og Paolo Pandolfo ensemble Labyrinto. I Norge har han bl.a. opptrådt på Festspillene i Bergen, Olavsfestdagene i Trondheim og Oslo Kammermusikkfestival. De siste årene har han også ledet luttklassen ved barokkurset på Ringve i Trondheim.

THOR-HARALD JOHNSEN

Thomas C. Boysen was born in Oslo, Norway in 1970 into a family of musicians. He studied classical guitar and lute at the Norwegian State Academy of Music. After achieving his diploma there in 1995 he went to Germany to study with Prof. Rolf Lislavand at the State Academy of Music in Trossingen. Since finishing his studies Thomas C. Boysen has established himself as an accomplished soloist and continuo player and has been working with, among others, the Balthasar-Neumann-Ensemble, Armonico Tributo Austria, Le Poème Harmonique, Freiburg Baroque Orchestra, Akademia, Emma Kirkby, Rolf Lislavand and Paolo Pandolfo. He has played concerts in most European countries, USA, Hong-Kong, Mexico, South-Korea and Cuba and participated on more than 40 CD recordings on labels like Glossa, Naive, Sony, Harmonica Mundi and K617. He

has been teaching summer courses and master classes in Germany, Romania, Austria, Switzerland, Mexico, USA and Norway and is teaching lute and basso continuo at the state academy of music in Würzburg, Germany.

Thor-Harald Johnsen fullførte sine studier med Rolf Lislavand som lærer i Trossingen i 2010. Han konsegnerte seg primært om barokklutt og barokkgitar. For sine studier i tysk 1600-talls luttmusikk fikk han RWE-stipend i 2007. Etter studiene har han arbeidet intensivt som kammermusiker. Det idiomatiske repertoaret for theorbe og gitar fra 1600-tallet inspirerte ham til videre arbeid med klang- og teksturmulighet i større continuoegrupper med ulike periodeinstrumenter. I senere år har han konservert og spilt inn med Rolf Lislavand, Thomas C. Boysen, Vincent Dumestre, Jordi Savall, Maurice Steger, Anton Steck, Herbert Walser, Balthasar Neumann Ensemble og Det Norske Kammerorkester. CD-utgivelser på ECM, Astrée Naïve, Harmonia Mundi og Ambroisie. For tiden er Thor-Harald Johnsen ansatt som stipendiat ved Griegakademiet, UiB.

Thor-Harald Johnsen completed his studies in 2010 as a student of lutenist Rolf Lislavand at the Academy of Music in Trossingen. During his studies, he concentrated mainly on the baroque lute and baroque guitar repertoire. For his in-depth studies of the German lute music of the seventeenth Century he was awarded an art scholarship by RWE in 2007. Since his graduation, he has intensified his chamber music activities. The innovative, idiomatic and fantastic repertoire for baroque guitar and theorbo of the 17th Century continued to encourage him in his experimentations with various textures and sonic possibilities within a continuo group setting with period instruments. Thor-Harald is currently appointed as a Research Fellow at the Grieg Academy in Bergen. During the past few years he has performed with Rolf Lislavand, Thomas C. Boysen, Vincent Dumestre, Jordi Savall, Maurice Steger, Anton Steck, Herbert Walser, Balthasar Neumann Ensemble, and the Norwegian Chamber Orchestra. These collaborations include CD productions on labels such as ECM, Astrée Naïve, Harmonia Mundi and Ambroisie.

KILDER/ SOURCES

ANNE DANICAN PHILIDOR (1681–1728)

I.ER LIVRE DE PIÈCES, 1712
II.E LIVRE DE PIÈCES, 1712

MARIN MARAIS (1656–1728)

PIÈCES DE VIOLE, TROISIÈME LIVRE, 1711

NICOLAS CHÉDEVILLE (1705–1782)

IL PASTOR FIDO, 1737

FRANCOIS COUPERIN (1668–1733)

TROISIÈME LIVRE DE PIECES DE CLAVESIN, 1722

ROBERT DE VISÉE (CA.1660–1732)

MANUSCRIT VAUDRY DE SAIZENAY, 1699

MICHEL DE LA BARRE (CA.1675–1745)

DEUXIEME LIVRE DE PIÈCES, 1710

JACQUES-MARTIN

HOTTETERRE LE ROMAIN (1674–1763)

PREMIERE LIVRE DE PIECES, 1708

MÉTHODE POUR LA MUSETTE, 1738

RECORDERS:

STEPHAN BLEZINGER: TENOR AFTER AN ANONYMOUS ITALIAN
N. RONIMUS/MORGAN WORKSHOP: TREBLE IN F AFTER J. DENNER
(NUREMBERG, EARLY 18TH CENTURY)
F. MORGAN: TREBLE IN F (A'= 392, PLAYED AS AN E-INSTRUMENT)
AFTER CHARLES BIZEY
ROESSLER: SOPRANO

VIOLA DA GAMBA:

CURTIS BRYANT, BOSTON WATERTOWN 1999
VIOL BOW: LUIS EMILIO RODRIGUEZ CARRINGTON, THE HAGUE 2009

PLAYED BY THOMAS C. BOYSEN:

BAROQUE GUITAR; KARL KIRCHMEIER (2010) AFTER STRADIVARIUS,
THEORBO; HENDRIK HASENFUSS (2006) AFTER EDLINGER

PLAYED BY THOR-HARALD JOHNSEN:

BAROQUE GUITAR; STEPHEN MURPHY (1994), AFTER A MODEL OF A. STRADIVARIUS (17TH CENTURY)

HARPSICHORD:

JOEL KATZMAN, AMSTERDAM 1992, AFTER RUCKERS 1638 (GRAND RAVALEMENT)

PITCH:

A'= 415Hz

CREDITS

RECORDED IN VAKSDAL CHURCH, 7-10 FEBRUARY 2014

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES: FRODE THORSEN

ENGLISH TRANSLATION: PAUL HOLDEN

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

COVER ART: STILL LIFE DETAIL, JAN DAVIDZ DE HEEM¹⁶⁰⁶⁻¹⁶⁸⁴

BOOKLET ART: STILL LIFE DETAILS, JAN DAVIDZ DE HEEM
AND ABRAHAM MIGNON ¹⁶⁴⁰⁻¹⁶⁷⁹

THIS RECORD HAS BEEN MADE
POSSIBLE WITH SUPPORT FROM

UNIVERSITY OF BERGEN

MUNICIPALITY OF BERGEN

ARTS COUNCIL NORWAY

BERGEN BAROKK SUITE LIFE

I

PIÈCES IN G MAJOR AND G MINOR

- 01. OUVERTURE (PHILIDOR) 02:31
- 02. LE BALLET (PHILIDOR) 00:59
- 03. BOURÉE (PHILIDOR) 00:50
- 04. PLAINTE (MARAIS) 02:39
- 05. RONDEAU LA PLAINTIF (HOTTETERRE) 02:31
- 06. LES FORGERONS (PHILIDOR) 01:00
- 07. GIGUE (HOTTETERRE) 01:08

II

PIÈCES IN A MAJOR AND A MINOR

- 08. PRELUDE (MARAIS) 02:41
- 09. GAVOTTE (MARAIS) 01:03
- 10. PASTORALE (CHÉDEVILLE) 03:22
- 11. MUSETTE (HOTTETERRE) 00:51
- 12. MUSÉTÉ DE CHOISI (COUPERIN) 02:09
- 13. CHACONNE (PHILIDOR) 04:23

III

PIÈCES IN D MAJOR AND D MINOR

- 14. LES SONGES, LENTEMENT (PHILIDOR) 02:23
- 15. LE MOULIN DE JAVELLE (PHILIDOR) 01:50
- 16. RONDEAU ENSUITE (PHILIDOR) 01:05
- 17. LES FAUVÉTES PLAINTIVES (COUPERIN) 06:00
- 18. LES CALOTINS (COUPERIN) 01:33
- 19. ... ET LES CALOTINES (COUPERIN) 01:44
- 20. DAME RAGONDE (PHILIDOR) 01:15

IV

SUITE IN E MINOR (HOTTETERRE)

- 21. PRELUDE (*LENTEMMENT*) 03:06
- 22. ALLEMANDE LA FONTAINEBLEAU (*GRAVEMENT*) 03:12
- 23. COURANTE (PHILIDOR) 01:17
- 24. SARABANDE LE DÉPART (*DOULOUREUSEMENT*) 02:06
- 25. AIR LE FLEURI (*GAYMENT*) 01:20
- 26. GAVOTTE LA MITILDE (*TENDREMENT*) 01:25
- 27. MENUET LE BEAULIEU 00:44
- 28. 2. MENUET 00:53
- 29. MENUET LE BEAULIEU DA CAPO 00:47

V

30. CHACONNE IN G (ROBERT DE VISÉE) 04:08

CONTREPARTIE: THOR-HARALD JOHNSEN

31. CHACONNE IN G (MICHEL DE LA BARRE) 04:40

LAWO
CLASSICS

LWC1096
© 2016 LAWO
©2016 LAWO CLASSICS